

Polaznici Književnog kluba Kreativnog pisanja u Vukovaru

U petak, 4. svibnja 2018., mi, učenici prvog, drugog i trećeg razreda, polaznici Književnog kluba Kreativnog pisanja, u osam ujutro krenuli smo za Vukovar zajedno s našom prof. Remzijom, voditeljicom Književnog kluba u našoj gimnaziji, te cijenjenim autorima djela koja smo čitali i analizirali ovih mjeseci – g. Amirom Bukvićem i mladom Tanjom Mravak. S nama su bili i književnik i (se lijepo smjestili u jedan vukovarski dom, ručali i krenuli u obližnju Tehničku školu Nikole Tesle, domaćine Književnog kluba.

Nakon lijepog dočeka ravnatelja škole i uvoda naših organizatorica Vedrane i Sanje, uslijedilo je predstavljanje triju škola. Prvo su se predstavili učenici Tehničke škole rekavši nam ponešto i o samom gradu Vukovaru i svojoj školi, a onda i učenici naše škole, Davud Mešinović, Suada Olomani, Naim Talić i Iman Kapetanović. Naim je imao odličnu prezentaciju, a dopunjavao ju je s Davudom, Suadom i Iman - vrlo autoritativno.

Onda su se predstavili književni klubovi, svaka škola svoj. Naš je klub čitao knjige „Djeca sa CNN-a“ Amira Bukvića i „Naša žena“ Tanje Mravak, a učenici iz Vukovara:

„Sloboštinu Barbie“ Maše Kolanović, „Sagorevanja“ Srđana Srđića, „San o ljubavi i smrti“ Filipa Davida i „Mamu Leone“ Miljenka Jergovića.

Učenici su rekli ponešto o knjigama i autorima knjiga, koji su bili tu, s nama, sjedjeli u klupama, gledali i sve slušali. Učenici Tehničke škole pročitali su poneki odlomak, napisali komentar. Mi smo, također, čitali odabранe ulomke, ali glumeći likove. Davud je glumio s autorom naše knjige, ujedno sjajnim glumcem A. Bukvićem! To je trebalo čuti i vidjeti! Čitali smo i Mašu, na dvama idiomima, jednom hrvatskom (originalnom), ali i bosanskom (naš uradak – nek se zna!). Bilo je tu i jastuka, i plahti, i čekića, okvira... A bilo je i aplauza, i to kakvih!

Nakon predstavljanja rada klubova, riječ su dobili autori koje smo čitali: Amir Bukvić, Filip David, Miljenko Jergović, Tanja Mravak, Maša Kolanović i Srđan Srđić. Njih 6 odgovaralo je na pitanja CeKaPe-ovki Sanje i Vedrane. Otkrili su nam mnogo o sebi: šta su čitali kao mladi, koga bi voljeli čitati da su 17-ogodišnjaci... Bilo je vrlo, vrlo zanimljivo. Time se susret i završavao.

Nakon ovog uspješnog dana, odlučili smo otići na zajedničko druženje uz koji sokić, kaficu... Predvečer smo se vratili u Dom, večerali u lijepom domskom restoranu te se posvetili 'aktivnostima' po vlastitom izboru (večernja šetnja, spavanje, telefoniranje iz soba...). Sutradan smo se, nakon doručka, zajedno uputili u razgledavanje Vukovara. Grad je bio neobično svečan jer su trajali Dani Vukovara. Pridružili su nam se i učenici i učenice Tehničke škole. Čuli smo mnoge zanimljive stvari od profesora povijesti iz te škole. Posjetili smo Muzej vučedolske kulture. E, tu smo se naslušali svega i svačega. Nezaboravno!

Za kraj smo ponovno otišli na kavu s učenicima Tehničke škole družeći se posljednje sate sve dok nije došlo vrijeme povratka u Zagreb. Vratili smo se oko šest sati navčer, jedni više, a drugi manje umorni, a svi vrlo zadovoljni. Zasigurno nam je svima zajedničko upravo to da nam je ovaj izlet bio prekrasno iskustvo i nadamo se mnogim drugim u budućnosti, ako Bog da.

Izvješće sastavile:

Aida i Najda Đogić (2. r.)

Iman Kapetanović i Merjem Hasanović (1. r.)